

NAGY HŐSÖK, LEGENDÁS KALANDOK

PERCY JACKSON

ÉS APOLLÓN
DALNOKNŐJE



RICK

#1 NEW YORK TIMES BESTSELLERSZERZŐ

RIORDAN



RICK
RIORDAN

PERCY
JACKSON
ÉS APOLLÓN
DALNOKNŐJE

Első kiadás

Könyvmolyképző Kiadó, Szeged, 2023

TUDOM, MI LESZ AZ ELSŐ KÉRDÉSETEK.
„Percy Jackson, miért lógsz
egy szál alsógatyában egy Times
Square-i neon reklámtáblán, a halál tor-
kában?

Jogos. Erről is Apollón, a zene, az íjá-
szat és a költészet istene tehet. Meg a hü-
lye küldetései.

Az egész úgy kezdődött, hogy aludobo-
zokat vittem Grover barátomnak a szüle-
tésnapjára.



Talán érdemes megemlítenem... félisten
vagyok. Apám, Poszeidón, a tenger ura,





ami elsőre elég jól hangzik, a valóságban viszont csak annyit érzékelek belőle, hogy hol szörnyek, hol kiakasztó görög istenek keserítik meg az életemet, akik a legváratlanabb időpontokban lepnek meg: a metrón, a matekóra kellős közepén vagy zuhanyozás közben. (Hosszú történet. Ne is kérdezzétek!)



Azt hittem, Grover születésnapján talán kiszakadhatok az örületből, de persze tévedtem.



Grover és a barátnője, Juniper, a brooklyni Prospect Parkban töltötték a napot, és mindenféle természetközeli dolgot műveltek: a helyi nimfákkal táncoltak, és szerenádokat adtak a mókusoknak. Grover szatír. Neki ez jelenti a szórakozást.



A barátnője, Juniper, különösen jól érezte magát. Amíg mi egy padon üldögélünk Groverrel, a csaj a Long Meadow-n csatangolt a többi természetszellemmel, klorofillzöld szeme vidáman csillogott a napfényben. Nimfa lévén egy Long Island-i borókabokor jelentette az életforrását, de



Grover elmagyarázta, hogy Juniper azért kiruccanhat néha otthonról, ha van nála egy marék friss borókabogyó. Nem akartam megkérdezni, hogy mi van, ha a bogyók véletlenül összenyomódnak.

Szóval, egy darabig együtt lógtunk, beszélgettünk, élveztük a szép időt. Odaadtam Grovernek az aludobozokat, ami elsőre elég béna ajándéknak tűnhet, de ez a haverom kedvenc nasija.

Grover boldogan csócsálta a dobozokat, miközben a nimfák azon vitatkoztak, mit játszunk. Grover egy szemkendőt húzott elő a zsebéből, és azt javasolta, hogy játszunk „Hol az ember farká”-t, amitől kicsit beparáztam, mivel én voltam az egyetlen ember a társaságban.

Aztán hirtelen hatalmas világosság támadt. A levegő kellemetlenül felforrósodott. Úgy öt méterre tőlünk a fű sisseregni kezdett, és gőzfelhő csapott fel belőle, mintha egy ipari vasalót helyeztek volna üzembe. Aztán eloszlott a füst, és Apollón isten jelent meg előttünk.





Az istenek tetszésük szerint alakítják a külsejüket, Apollón azonban mindig a „most szalajtottak egy fiúbandából” imázst erőlteti. Aznap is szűk szárú farmerben, fehér izomtrikóban és aranyozott Ray-Ban napszemüvegben nyomta. Hullámos szőke haja tocsogott a zselétől. Amikor elmosolyodott, a nimfák sikoltozni kezdtek, és idétlenül kacarásztak.

– Na, ne... – dűnnyögte Grover. – Végünk van!

Apollón sugárzó mosolyt villantott rám.

– Percy Jackson! És, ööö, a kecske barátod...

– Grover a neve – feleltem. – És nem vagyunk szolgálatban, nagyságos Apollón. Ma van Grover születésnapja.

– Boldog születésnapot! – rikkantotta Apollón. – Jó is, hogy szabin vagytok. Akadt egy kis probléma, így legalább besegíthettek.



A probléma természetesen jóval nagyobb volt, mint Apollón állította.

Félrevont minket Groverrel, hogy nyugodtan beszélgethessünk. Juniper nem szívesen engedte el Grovert, de mégsem szállhatott szembe egy istennel. Grover megígérte neki, hogy épségben hazatér. Őszintén reméltem, hogy így lesz.

Amikor az erdő széléhez értünk, Apollón felénk fordult.

– Hadd mutassam be a khrüszai keledonokat.

Az isten csettintett egyet. Újabb gőzszlop tört fel a talajból, és három aranynő jelent meg előttünk. Kajakra színaranyból voltak. Fémesen csillogott a bőruk. Ujjatlan ruhájukat annyi aranyszálból szőtték, hogy bármelyik becsődölt bankot lazán felvásárolhatták volna belőle. Fonott aranyhajuk klasszikus méhkas frizurába tornyozva ült a fejük tetején.

Egyformán gyönyörűek voltak, és egyformán félelmetesek.



TETSZIK? MI IS NAGYON SZERETJÜK.

Szívből ajánljuk,
ha öröme és felszabadult percekre vágysz!

**Már rendelhető!
ÉLVEZD MIHAMARABB!**

**MOST
KEDVEZMÉNNYEL**

lehet a tiéd!

[Megnézem.](#)

NE HAGYD KI!

Rendeld meg most a kiadónál!

Még több jó könyv

megjelenését támogatom veled.

[Imádom a jó könyveket. Kérem máris!](#)



Sok élő szobrot – gépembert – láttam már. Szépek, vagy sem, szinte mindig meg akarnak ölni.



Hátrálni kezdtem.

– Huh... Mit is mondtál, hogy hívják őket? Kelepelők?

– Khrüszai keledonok – ismételte Apollón. – Az arany énekesnök. Ők a kísérő zenekarom!



Groverre pillantottam, hátha csak én nem értem a poént.



De Grover sem nevetett. Tátva maradt a szája a döbbenettől, és úgy bámulta az aranynóket, mint aki életében nem látott még ilyen nagy és gusztusos fémdobozokat.



– Azt... azt hittem, ez csak legenda!

Apollón elmosolyodott.



– Hát, már jó néhány évszázada nem léptem fel velük. Ha túl gyakran mutatkoznak, elveszik a varázsuk. Régebben a delphoi templomomban éltek. Öcsém, mekkorákat zúztunk együtt! Most már

